

Vážený pan

doc. PhDr. Michal Pullmann, Ph.D.

děkan

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy

Nám. Jana Palacha 2

116 38 Praha 1

V Praze dne 1. června 2020

Č. j. VŠE/2702/5000/2020

Věc: Otevřená odpověď na otevřený dopis

Vážený pane děkane,

dovolte mi v krátkosti, věcně a bez emocí reagovat na Váš zveřejněný dopis ze dne 28. května 2020, č. j. UKFF/206385/2020.

Z žádného zveřejněného dokumentu nevyplývá, že by EK NF VŠE „nevybíravým a manipulativním způsobem“ zaútočila na UK či FF UK. Nic z toho, co ve Vašem dopise píšete, EK NF VŠE neučinila. Přijala pouze usnesení níže uvedeného znění, jež respektuji a s nímž se ztotožňuji. K mému údivu, když již píšete otevřený dopis, jste se k usnesení EK NF VŠE vůbec nevyjádřil.

Níže text usnesení EK NF VŠE:

„I. Etická komise NF VŠE bere na vědomí zprávu zpravodaje EK NF VŠE v etické věci prof. Kováře ze dne 28. 4. 2020 a ztotožňuje se s jejím obsahem.

II. Etická komise NF VŠE zejména konstatuje, že:

- (a) prof. Kovář v díle Kovář (2001), které je syntetickou monografií, uvádí dílo Coward (1994) v seznamu literatury, v samotném textu jej opakovaně cituje a jako zdroj jej nezakrývá;***
- (b) prof. Kovář neporušil žádný relevantní etický předpis platný (resp. účinný) v rozhodné době;***
- (c) dle posudků renomovaných historiků prof. Pánka a prof. Kvačka, navíc znalých dobového akademického prostředí a publikačních standardů, publikace prof. Kováře za plagiáty označit nelze, přičemž k těmž závěru (a to v tom významu pojmu plagiát, který je***

jednoznačný a nepochybný) dospěl i jediný relevantní zahraniční posudek prof. Agnewa;

- (d) pojmy „nestandardní případ citování“, „plagiátorský překlad“, „plagiátorství v širším slova smyslu“, které se objevují v podnětu, stanoviscích Etické komise FF UK a Etické komise UK a v posudcích tzv. zahraničních expertů, jsou neurčité pojmy, jejichž obsah není exaktně vymezen a ani o něm neexistuje všeobecná či oborová shoda napříč akademickou obcí (neexistovala ani v roce 2001); požadavky na rozsah citací jsou různé u různých druhů publikací, přičemž i dokumenty Americké historické asociace uvádějí, že požadavky na citační praxi u syntetických publikací jsou jiné než u detailních statí; ostatně ani žádný z posudků tzv. zahraničních expertů (s výjimkou posudku prof. Agnewa) neuvádí žádné konkrétní etické pravidlo, které mělo být porušeno, nýbrž se pohybují buď pouze v obecné rovině a vágního pojmu plagiátorství, anebo (častěji) v rovině toliko vlastního subjektivního názoru, aniž by však kdokoliv z nich patřil k autoritám v oblasti etických pravidel vědecké práce platných v České republice v roce 2001 a koneckonců ani v oboru, jehož se publikace Kovář (2001) týká;*
- (e) dle znaleckého posudku dr. Matznera je dílo Kovář (2001) „...zpracováno na základě vlastních pravidel, výrazů a osobitého stylu autora se samostatnou strukturou a uspořádáním...“, přičemž dílo Kovář (2001) nelze z důvodů užití díla Coward (1994) označit za plagiát;*
- (f) za tohoto stavu nelze konstatovat, že by se prof. Kovář dopustil etického deliktu plagiátorství;*
- (g) ve vztahu k dalším předmětným publikacím prof. Kováře Etická komise NF VŠE nemůže překročit svoji působnost, přičemž se k nim vyjadřuje tím způsobem, že principiální přístup k plagiátorskému deliktu u těchto publikací byl ze strany Etické komise FF UK (a následně též Etické komise UK) shodný jako v případě díla Kovář (2001), a tedy argumenty uvedené v závěrečné zprávě zpravodaje lze dle názoru Etické komise NF VŠE mutatis mutandis vztáhnout i na tyto předmětné publikace prof. Kováře.*

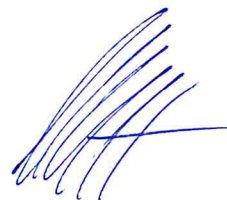
III. Etická komise NF VŠE si je vědoma, že tímto svým závěrem se jednoznačně a zásadně odlišuje jak od závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019, tak od stanoviska Etické komise UK přijatého dne 21. 2. 2019, přičemž obě tyto komise by měly být nepochybně nositeli etické autority. To ale neznamená, že jsou též nositeli apriorní správnosti. Klade to požadavek na to, aby Etická komise NF VŠE své závěry zdůvodnila, což v závěrečné zprávě činí. NF VŠE je součástí nezávislé veřejné vysoké školy univerzitního typu, stejně jako FF UK. Stanovisko Etické komise NF VŠE se od stanovisek etických komisí FF UK a UK zásadně liší z věcných a podložených důvodů. Etická komise NF VŠE respektuje, že Etická komise FF UK a Etická komise UK dospěly k závěrům obsaženým v jejich závěrečných zprávách, byť je má za veskrze nesprávné, současně předpokládá a se samozřejmostí očekává, že Etická komise FF UK a Etická komise UK budou respektovat závěry obsažené v této zprávě, resp. stanovisku Etické komise NF VŠE.

IV. Obvinění z plagiátorství není v českém a koneckonců ani zahraničním akademickém prostředí žádné novum, přičemž odborná literatura již před řadou let příléhavě upozorňovala na riziko, že: „...se boj proti plagiátorství také stává velmi účinným prostředkem, jak profesně odrovnat nepohodlnou osobu...“.¹ Stěží lze v této posledně uvedené souvislosti přehlédnout velmi pochybný postup Etické komise FF UK, jak ostatně vyplývá i z této zprávy, jakož i diametrálně odlišný postup Etické komise FF UK (a nejen jí) v obdobných záležitostech a v souvislosti s tím též některá dřívější i pozdější rozhodnutí Etické komise FF UK, kde se zásadním způsobem bral v potaz časový odstup, skutečnost, že v dřívější době neplatilo opatření děkana o etice vědecké práce č. 2/2010, i hledisko rozdílných kritérií u syntetických publikací.“

Žádný útok na Univerzitu Karlovu ani na Filozofickou fakultu UK se tedy neděje. Existuje pouze odlišné stanovisko Etické komise NF VŠE. Komunikace mezi NF VŠE a FF UK neexistuje, až na Váš otevřený dopis a jím vyvolanou odpověď, proto ani nemůže být „v příkrém rozporu“ s jakýmkoliv hodnotami.

Dále Vám sděluji, že diskuse v dané věci na zasedání Etické komise NF VŠE dne 6. 5. 2020 proběhla v souladu s Listinou základních práv a svobod, Zákonem o vysokých školách a Etickým kodexem VŠE jako svobodná diskuse, a proto Vás žádám, abyste ji na naší fakultě neomezoval.

S pozdravem

**prof. Ing. Zdeněk Chytil, CSc.
děkan**

DOPORUČENĚ.

¹ Srov. KOUKAL, Pavel. *Plagiátorská panika v české kotlině*. Právní rozhledy, C. H. Beck, 2010, roč. 2010, č. 17, s. 631. ISSN 1210-6410.